

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

navrhovatelky: **obec Jeneč**
sídlem Lidická 82, Jeneč
zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Černoousem
sídlem Lublaňská 398/18, Praha 2

proti

odpůrci: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti osoby zúčastněné na řízení:

Správa železnic, státní organizace, IČO: 70994234
sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1

o **návrhu na zrušení opatření obecné povahy** - rozhodnutí odpůrce ze dne 12. 12. 2019, č. j. 150433/2019/KUSK,

takto:

- I. **Ministerstvo dopravy, sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, není osobou zúčastněnou na řízení.**
- II. **Opatření obecné povahy - rozhodnutí odpůrce ze dne 12. 12. 2019, č. j. 150433/2019/KUSK, se zrušuje ke dni 1. 1. 2020.**

III. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovatelce na náhradu nákladů řízení částku 17 324 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Černohouse, advokáta.

IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Zastupitelstvo navrhovatelky vydalo usnesením č. 10/2018 ze dne 26. 11. 2018 jako opatření obecné povahy č. 1/2018/OOP v přenesené působnosti územní opatření o stavební uzávěře (dále jen „opatření o stavební uzávěře“) podle § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb. (dále jen „stavební zákon“). Stavební uzávěra byla vyhlášena pro celé území odpůrkyně vymezené katastrálním územím J. u P., přičemž doba jejího trvání byla stanovena do účinnosti nového územního plánu, jehož pořízení bylo schváleno usnesením č. 2/2016 zastupitelstva odpůrkyně ze dne 10. 2. 2016.
2. Odpůrce napadeným rozhodnutím (dále jen „napadené OOP“) vydaným v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 176/2018 Sb. (dále jen „správní řád“) opatření o stavební uzávěře zrušil. Důvodem zrušení je především skutečnost, že při vydání opatření o stavební uzávěře nebylo zohledněno stanovisko Ministerstva dopravy jako dotčeného orgánu, jež požadovalo, aby byl ze stavební uzávěry vyjmut koridor veřejně prospěšné stavby D 209 (modernizace železniční trati č. 120 Ruzyně – Kladno, přeložka a zdvojkolejnění tratě) vymezený v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje.

Návrh a další podání účastníků

3. Navrhovatelka podala dne 31. 1. 2020 podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) návrh, jímž se domáhá zrušení napadeného OOP v plném rozsahu, a to ke dni jeho vydání. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 27. 7. 2016, č. j. 5 As 85/2015-36, publ. pod č. 3460/2016 Sb. NSS (všechna rozhodnutí citovaná v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz), uvedla, že napadené OOP má povahu opatření obecné povahy a že je z titulu práva na samosprávu aktivně legitimována k podání návrhu na jeho zrušení.
4. Navrhovatelka namítla, že napadené OOP je nezákonné, neboť v rámci jeho přijímání došlo k vadám, jež způsobují jeho nezákonnost. Návrh napadeného OOP nebyl v rozporu s § 172 odst. 1 správního řádu zveřejněn, a proto nebylo možné se k němu vyjádřit či podat námitky. Odpůrce si vyžádal spis týkající se vydání opatření o stavební uzávěře, avšak navrhovatelce nezaslal ani podnět k zahájení přezkumného řízení. Z vyžádání spisu nebylo možné zjistit, zda se odpůrce chystá podnětu vyhovět, zda hodlá zrušit opatření o stavební uzávěře jako celek nebo jen jeho část ani z jakých důvodů tak hodlá učinit.
5. Navrhovatelka dále namítla nepřiměřenost napadeného OOP. V první řadě totiž nevyhovuje kritériu potřeby, neboť Ministerstvo dopravy prozatím vůbec neplánuje stavbu koridoru D 209 realizovat. Ministerstvo dopravy by mohlo podat podnět k zahájení přezkumného řízení až poté, co by byl v územním řízení zamítnut návrh na umístění stavby a navrhovatelka by odmítla vydat výjimku ze stavební uzávěry. Koridor je přitom

vymezen i v Zásadách územního rozvoje Středočeského kraje, z čehož plyne povinnost převzít tento koridor do územního plánu. Plocha pro koridor je tedy už fakticky v územně plánovací dokumentaci vymezena a územní plán ji může pouze zpřesnit. Napadené OOP neobstojí ani v kritériu proporcionality v užším smyslu, neboť odpůrce napadeným OOP zrušil opatření o stavební uzávěře v celém rozsahu, tj. pro celé území odpůrkyně, přestože mohl zrušit pouze jeho část, která koliduje s koridorem D 209. V této souvislosti navrhovatelka odkázala na závěry vyslovené v nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. III. ÚS 3817/17-4.

6. Konečně navrhovatelka namítla, že odpůrce nezkoumal újmu, jež by jí mohla vzniknout vydáním napadeného OOP. Pokud by tak učinil, zjistil by, že opatření o stavební uzávěře ruší kvůli stavbě, která bude projednávána až v budoucnu (nejspíš po vydání nového územního plánu Jenče) a která by mohla získat výjimku ze stavební uzávěry. Ministerstvu dopravy, resp. stavebníkovi, tedy žádná újma nevzniká. Újma by mohla vzniknout až tehdy, pokud by navrhovatelka neudělila výjimku ze stavební uzávěry, to by však muselo být ve fázi územního řízení. Na druhé straně navrhovatelce vzniká reálná a velká újma, neboť zrušení opatření o stavební uzávěře ohrožuje přípravu nového územního plánu Jenče, kvůli němuž bylo vyhlášeno. Navrhovatelce hrozí nekontrolovatelná výstavba jak průmyslových hal (s nároky na dopravu), tak i bytové zástavby (především bytových domů). Na takovou výstavbu není odpůrkyně s ohledem na nedostatečnou infrastrukturu (zejména nedostatečná kapacita čistírny odpadních vod) připravena. Jde o tři lokality, přičemž na základě současného územního plánu není navrhovatelka schopna řešit plnou šíři požadavků plynoucích z těchto projektů, a právě proto pořizuje nový územní plán a pro zajištění ochrany území vydala opatření o stavební uzávěře.
7. Závěrem navrhovatelka uvedla, že je malou obcí bez vlastního právního oddělení a agenda přezkumu opatření obecné povahy přesahuje její běžnou úřední činnost. Žádá proto o přiznání náhrady nákladů řízení. Rovněž navrhla, aby soud s ohledem na zásadu efektivity soudní ochrany zrušil napadené OOP ke dni jeho vydání. V případě jeho zrušení ke dni právní moci rozsudku by byla soudní ochrana poskytnuta jen formálně, neboť s ohledem na mezidobí, kdy by zůstalo napadené OOP účinné, by i po vyhovění návrhu zůstalo opatření o stavební uzávěře zrušené, a navrhovatelka by musela rozhodnout o nové stavební uzávěře.
8. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že je nedůvodný a navrhl jeho zamítnutí. Uvedl, že byť je napadené OOP vydané v přezkumném řízení považováno judikaturou za opatření obecné povahy, nelze očekávat, že postup při jeho vydání bude zcela totožný jako při vydávání běžných opatření obecné povahy. Odpůrce vydal usnesení o zahájení přezkumného řízení, ve kterém uvedl důvod jeho zahájení a které bylo zveřejněno na úředních deskách odpůrce i navrhovatelky. Každý se tak mohl seznámit s podklady rozhodnutí. Odpůrce zaslal navrhovatelce současně s žádostí o zaslání spisu i podnět na zahájení přezkumného řízení a navazující sdělení odpůrce k němu, takže navrhovatelka měla možnost reagovat na podnět, což se v podstatě stalo v písemném stanovisku navrhovatelky ze dne 23. 10. 2019. Další možnost k vyjádření měla navrhovatelka ve lhůtě 15 dnů od zahájení přezkumného řízení. Odpůrce nemá povinnost sdělovat, zda se chystá podnětu vyhovět či nikoliv a v jakém rozsahu, jelikož v průběhu přezkumného řízení nemůže předjímat své závěry. K namítané nepřiměřenosti napadeného OOP odpůrce uvedl, že navrhovatelce nepřísluší posuzovat záměry Ministerstva dopravy týkající se výstavby ani určovat, že by investor měl žádat o výjimku ze stavební uzávěry. Koridor

D 209 je sice v současném územním plánu zachycen, avšak přípravu a vydání územního rozhodnutí znemožnilo opatření o stavební uzávěře. V této souvislosti odpůrce předložil soudu komunikaci mezi ním a navrhovatelkou ohledně udělení výjimky na důkaz toho, že žádost o vydání územního rozhodnutí již byla podána. Dále poznamenal, že na udělení výjimky ze stavební uzávěry není právní nárok a v tomto případě nebylo jisté, zda bude udělena, neboť docházelo k průtahům. Odpůrce dále uvedl, že zrušil opatření o stavební uzávěře jako celek pro celé území odpůrkyně z toho důvodu, že došlo k procesní vadě, která se týká postupu při jeho vydání. Ministerstvo dopravy jako dotčený orgán vzneslo požadavek, o kterém se s ním měl pořizovatel opatření o stavební uzávěře dohodnout (§ 98 odst. 2 stavebního zákona), což však neučinil. Konečně k třetímu návrhovému bodu odpůrce uvedl, že přezkumné řízení má specifický charakter, neboť řízení, ve kterém se vydává opatření obecné povahy, nemá žádné účastníky ve smyslu § 27 správního řádu. Část šestá správního řádu neupravuje účastenství v řízení, nýbrž zvláštní postavení dotčených osob, přičemž ustanovení o přezkumném řízení se zde použijí jen přiměřeně. Ani stavební zákon neupravuje okruh účastníků, a proto nemůže dojít k újmě žádného účastníka řízení ani k nabytí práv v době víře.

9. Navrhovatelka v replice poukázala na údajné rozpory ve vyjádření odpůrce týkající se možnosti aplikace ustanovení § 94 a násl. správního řádu v přezkumném řízení o opatření obecné povahy. Pokud, jak tvrdí odpůrce, přezkumné řízení nemá účastníky, pak by nebylo možné realizovat ani nahlížení do spisu. Pokud si odpůrce v průběhu přezkumného řízení vyžádal podklady, na něž odkazoval ve vyjádření, nemohla by se s nimi navrhovatelka seznámit a ani by nevěděla, že mají sloužit jako podklady pro rozhodnutí. Není proto pravdivé tvrzení, že se každý mohl seznámit s podklady napadeného rozhodnutí, a právě z toho důvodu bylo nezbytné seznámit dotčené osoby s návrhem opatření obecné povahy podle § 172 odst. 1 správního řádu. Dotčeným osobám bylo upřeno právo vyjádřit se k věci před vydáním napadeného OOP. Odpůrce byl povinen zveřejnit též návrh napadeného OOP, jímž se chystal zrušit opatření o stavební uzávěře, nejen usnesení o zahájení přezkumného řízení. Tím, že tak neučinil, znemožnil navrhovatelce uplatnit námitky, jimiž hodlala hájit své právo na samosprávu. Navrhovatelka dále uvedla, že odpůrce předjímá, že by nebyla vydána výjimka pro stavbu železniční trati v koridoru D 209. V textu opatření o stavební uzávěře je uvedeno, že předmětný záměr bude zpřesněn v připravovaném územním plánu a nebude stavební uzávěrou znemožněn. Jasně tak bylo deklarováno, že pro tuto stavbu bude v případě potřeby vydána výjimka. Neobstojí ani tvrzení, že vada, pro niž bylo opatření o stavební uzávěře zrušeno, byla důvodem k jejímu zrušení v celém rozsahu. I kdyby tvrzená vada byla natolik závažná, že by způsobovala nezákonnost opatření o stavební uzávěře, účel přezkumného řízení by byl splněn již jeho zrušením pouze v části, v níž je vymezen koridor D 209. Zrušení opatření o stavební uzávěře jako celku je v rozporu se zásadou proporcionality. Odpůrce byl navíc povinen posuzovat i újmu vzniklou zrušením opatření o stavební uzávěře navrhovatelce. Není přitom rozhodné, že navrhovatelka neměla postavení „účastníka“ řízení předcházejícího, ale jen dotčené osoby, neboť judikatura správních soudů dovodila povinnost poměřovat újmu dotčených osob. Zrušením opatření o stavební uzávěře byl reálně ohrožen nový územní plán v důsledku možné nové zástavby a jiných nežádoucích zásahů.
10. V doplnění repliky navrhovatelka uvedla, že osoba zúčastněná na řízení podala žádost o výjimku ze stavební uzávěry, aniž by ji však odůvodnila, a proto byla vyzvána k jejímu doplnění o údaje o vlivu stavby na území navrhovatelky. Osoba zúčastněná na řízení však

žádost nedoplnila, pouze zaslala urgenci. Navrhovatel ji proto pouze informoval o konání nejbližšího jednání zastupitelstva. Vzhledem k nedoplnění žádosti zastupitelstvo navrhovatelky žádost nemohlo projednat. Průtahy při projednávání výjimky tak byly způsobeny osobou zúčastněnou na řízení.

Osoba zúčastněná na řízení

11. Osoba zúčastněná na řízení uvedla, že by případné zrušení napadeného OOP významně negativně zasáhlo do jejích práv, pokud jde o možnost realizace projektu veřejně prospěšné stavby „Modernizace trati Praha-Ruzyně (mimo) – Kladno (mimo)“, kterou připravuje. V oblasti se nacházejí pozemky a stavby ve vlastnictví státu, k nimž má osoba zúčastněná na řízení právo hospodaření. Soud v této souvislosti ověřil prostřednictvím výpisu z katastru nemovitostí, jež si sám pořídil, že pro osobu zúčastněnou na řízení je v katastru nemovitostí na listu vlastnictví č. X pro k. ú. J. u P. evidováno právo hospodařit s majetkem státu, a to pro pozemky parc. č. st. X, st. X, st. X, st. X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X, X a X.
12. Uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení oznámilo soudu rovněž Ministerstvo dopravy. V podání ze dne 21. 2. 2020 uvedlo, že případné zrušení napadeného OOP by znemožnilo realizaci veřejně prospěšné stavby „Modernizace trati Praha-Ruzyně (mimo) – Kladno (mimo)“ a zmařilo by dosud vynaložené investice. Jde o jednu z prioritních staveb dle přílohy k zákonu č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů. Dále poukázalo na § 56 písm. d) a e) zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o drahách“), podle nichž Ministerstvo dopravy „*uplatňuje stanoviska k politice územního rozvoje a územně plánovací dokumentaci z hlediska zájmů a záměrů ve věcech drah*“ a je „*dotčeným orgánem při posuzování zralosti projektů společného zájmu energetické infrastruktury a uplatňuje závazné stanovisko ve společném územním a stavebním řízení pro stavby projektů společného zájmu energetické infrastruktury z hlediska působnosti všech drážních úřadů.*“ Detailně popsalo i průběh projektové přípravy týkající se záměru předmětné stavby, postup a připomínky uplatněné Ministerstvem dopravy v průběhu řízení předcházejícího vydání opatření o stavební uzávěře a jednání mezi Ministerstvem dopravy a navrhovatelkou ohledně možného povolení výjimky ze stavební uzávěry.
13. Soud ověřil z výpisu z katastru nemovitostí, konkrétně listu vlastnictví č. X pro k. ú. J. u P., na němž jsou evidovány nemovitosti ve vlastnictví (či spoluvlastnictví) státu, že ve prospěch Ministerstva dopravy není evidováno právo hospodaření, vlastnické právo či jiné věcné právo k nemovitým věcem nacházejícím se v území navrhovatelky, jehož dotčení by se mohlo Ministerstvo dopravy dovolávat ve smyslu § 34 odst. 1 s. ř. s. Ministerstvo dopravy ve svém podání ostatně ani netvrdilo, že by mu takové právo příslušelo. Je třeba konstatovat, že skutečnost, že zákon o drahách přiznává Ministerstvu dopravy na úseku státní správy a státního dozoru drah postavení dotčeného orgánu ve věcech územního plánování a ve věcech územního a stavebního řízení, nezakládá Ministerstvu dopravy postavení osoby zúčastněné na řízení, neboť tuto působnost vykonává výlučně k ochraně veřejného zájmu, jímž je zejména péče o ochranu a rozvoj sítě drah, nikoliv k ochraně vlastních veřejných práv (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2009, č. j. 2 As 44/2009-44). Ani případné dotčení veřejného zájmu, k němuž by mohlo dojít v případě zrušení napadeného OOP, tak nedává dotčenému orgánu právo domáhat se přiznání práv osoby zúčastněné na

řízení. Z tohoto důvodu rozhodl soud podle § 34 odst. 4 s. ř. s. tak, že Ministerstvo dopravy není osobou zúčastněnou na řízení.

Legitimace navrhovatelky a podmínky řízení

14. Soud se dále zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s.; srov. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatele, formulace závěrečného návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.) a včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
15. V projednávané věci je předmětem soudního přezkumu úkon odpůrce označený jako rozhodnutí, který byl výsledkem přezkumného řízení vedeného odpůrcem ve vztahu k opatření o stavební uzávěře. V souladu § 97 odst. 1 a § 98 odst. 1 stavebního zákona bylo územní opatření o stavební uzávěře vydáno zastupitelstvem navrhovatelky v přenesené působnosti jako opatření obecné povahy. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 27. 7. 2016, č. j. 5 As 85/2015-36, uvedl, že správní akt, kterým je v přezkumném řízení provedeném podle § 174 odst. 2 správního řádu zrušen územní plán obce, je třeba pokládat za opatření obecné povahy. K tomuto závěru jej vedly zejména následující úvahy: „[n]ení-li přezkoumávaný akt úkonem vztahujícím se ke konkrétním adresátům, nemůže být ani jeho zrušení (změna - nejde-li o územní plán) v přezkumném řízení úkonem, který by se ke konkrétním adresátům vztahoval, a to i přes jeho formální označení za ‚rozhodnutí‘ a navázání jeho účinků na ‚právní moc‘. Takovým výsledkem přezkumného řízení není úkon správního orgánu zakládající, měnící nebo rušící práva či povinnosti konkrétním osobám, ale závazný správní akt dopadající svým předmětem na obecně vymezený okruh adresátů. Pojmově proto nemůže mít přezkum územního plánu podobu správního řízení, jehož výsledkem je rozhodnutí dle § 67 správního řádu. [...] **V přezkumném řízení proto může být opatření obecné povahy rušeno (v některých případech, např. u opatření vydávaných v přenesené působnosti, také nahrazeno jiným) pouze právním aktem stejného druhu.** [...] Také převážná část odborné literatury, pokud se vůbec touto otázkou zabývá, zastává materiální pojetí opatření obecné povahy a považuje výsledek přezkumu dle § 172 správního řádu za opatření obecné povahy.“ (srov. body 32, 37 a 39 cit. rozsudku; zvýraznění doplněno zdejší soudem).
16. Byť se v právní větě rozšířený senát vyslovil toliko stran povahy aktu rušícího v přezkumném řízení územní plán, citované úvahy jsou obecného charakteru a lze je obecně vztáhnout i na jiná opatření obecné povahy. Rozšířený senát nadto výslovně počítá i s možností, že přezkoumávaným aktem může být i opatření obecné povahy vydané v přenesené působnosti, což je případ nyní projednávané věci. Zdejší soud tak nemá důvod pochybovat o tom, že napadené OOP je z materiálního hlediska opatřením obecné povahy, byť je formálně označeno jako rozhodnutí. Podmínku existence opatření obecné povahy tak lze mít za splněnou.
17. Podmínka formulace závěrečného návrhu je v projednávané věci rovněž splněna, neboť navrhovatelka jednoznačně vymezila, že se domáhá zrušení napadeného OOP. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s.
18. Návrh je i včasný, neboť napadené OOP bylo vydáno dne 12. 12. 2019 a následně bylo po dobu od 16. 12. 2019 do 1. 1. 2020 vyvěšeno na úřední desce odpůrce. Napadené OOP tak nabylo právní moci (účinnosti) patnáctým dnem po vyvěšení, tj. dne 1. 1. 2020. Návrh byl podán dne 31. 1. 2020, tedy ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s.

19. Soud následně posuzoval aktivní legitimaci navrhovatelky k podání návrhu. Touto otázkou se zdejší soud podrobně zabýval již v rozsudku ze dne 19. 10. 2017, č. j. 50 A 9/2017-56, přičemž dospěl k závěru, že obec se v obdobných případech, kdy je předmětem přezkumu opatření obecné povahy vydané orgánem kraje v přenesené působnosti, nemůže dovolávat aktivní procesní legitimace podle § 101a odst. 2 s. ř. s. („*Návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části, vydaného krajem, může podat též obec*“). Naopak ve shodě s judikaturou NSS zdejší soud dospěl k závěru, že „*žalobní legitimace obce napadající opatření obecné povahy vydané krajským úřadem v přezkumném řízení (tedy v přenesené působnosti) se bude zakládat na tvrzení o zkrácení práv obce*“, tj. tvrzením o dotčení subjektivních práv obce dle § 101a odst. 1 s. ř. s.
20. V projednávané věci bylo napadené OOP vydáno krajským úřadem v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) krajského zřízení, a není proto přičitatelné kraji jako územně samosprávnému celku. Navrhovatelka tedy není aktivně legitimována k podání návrhu podle § 101a odst. 2 s. ř. s. Soud nicméně musel dále zkoumat, zda je aktivně procesně legitimována podle § 101a odst. 1 s. ř. s. Podmínkami aktivní procesní legitimace podle tohoto ustanovení se podrobně zabýval rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009–120, publ. pod č. 1971/2010 Sb. NSS: „*Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Nestačí tedy, tvrdí-li navrhovatel, že opatření obecné povahy či procedura vedoucí k jeho vydání jsou nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho právní sféry. [...] Splnění podmínek aktivní procesní legitimace bude tedy dáno, bude-li stěžovatel logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy. To, zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním opatřením obecné povahy, napadeným návrhem na jeho zrušení. Obecné podmínky přípustnosti návrhu podle § 101a a násl. s. ř. s. tedy lze formulovat jen ve velmi abstraktní rovině, neboť splnění podmínek § 101a odst. 1 s. ř. s. je v podstatné míře závislé na tom, jaké opatření obecné povahy je napadeno.*“
21. Navrhovatelka uvedla, že se návrhem domáhá ochrany práva na samosprávu, do něhož bylo zasaženo napadeným OOP, neboť jím bylo zrušeno opatření o stavební uzávěře, jehož účelem je preventivní ochrana před nežádoucími změnami v území před vydáním územního plánu. Navrhovatelka současně tvrdí, že připravuje nový územní plán. Tuto skutečnost potvrzuje odůvodnění opatření o stavební uzávěře, podle něhož zastupitelstvo navrhovatelky schválilo usnesením č. 2/2016 ze dne 10. 2. 2016 pořízení nového územního plánu. Tuto skutečnost dále ověřil soud i nahlédnutím do zápisu z jednání zastupitelstva navrhovatelky konaného dne 10. 2. 2016 uveřejněného na internetových stránkách navrhovatelky (www.jenec.cz).
22. Územní opatření o stavební uzávěře vydává rada obce, resp. zastupitelstvo obce v přenesené působnosti (§ 98 odst. 1 stavebního zákona). Pravomoc omezit stavební činnost prostřednictvím stavební uzávěry tedy není součástí obecní samosprávy a je obci pouze propůjčeno státem. To však neznamená, že zrušením stavební uzávěry nemůže být do práva obce na samosprávu zasaženo jiným způsobem. Stavební zákon v § 97 odst. 1 umožňuje vydat stavební uzávěru v případě, že by stavební činnost mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace. Rada, resp. zastupitelstvo obce jsou tak zmocněni vydat stavební uzávěru právě za účelem ochrany území před nežádoucím zastavěním, a to do doby vydání územního plánu.

Stavební uzávěra, byť je vydávána v přenesené působnosti, proto není ničím jiným, než nástrojem umožňujícím efektivní výkon obecní samosprávy, neboť zajišťuje, aby obcí plánované využití území bylo v budoucnu vůbec možné. Jejím zrušením naopak stát (prostřednictvím krajského úřadu jednajícího v přenesené působnosti) svým způsobem podkopává snahu obce o stanovení budoucího využití území podle jejích představ. Místní samospráva je přitom dotčena v postavení adresáta zrušujícího rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení, nikoliv jako původce územního opatření o stavební uzávěře. Soud tak uzavírá, že tvrzení navrhovatelky považuje za dostatečná k založení její aktivní procesní legitimace dle § 101a odst. 1 s. ř. s.

Skutková zjištění soudu

23. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že usnesením zastupitelstva navrhovatelky č. 10/2018 ze dne 26. 11. 2018 bylo vydáno opatření o stavební uzávěře jako opatření obecné povahy č. 1/2018/OOP, jež nabylo účinnosti dne 28. 11. 2018. Stavební uzávěra byla vyhlášena pro celé území navrhovatelky vymezené katastrálním územím J. u P.. V území stavební uzávěry bylo zakázáno umisťovat, povolovat a provádět veškeré stavby; povolovat a provádět změny dokončených staveb; povolovat a provádět změny staveb před dokončením; povolovat a provádět změny ve využití staveb a změny vlivu jejich užívání na území; a povolovat a provádět terénní úpravy a změny využití území. Naopak zakázány ani omezeny nebyly stavební úpravy a udržovací práce. Doba trvání byla stanovena do vydání nového územního plánu, o jehož pořízení rozhodlo zastupitelstvo navrhovatelky usnesením č. 2/2016 ze dne 10. 2. 2016. Zastupitelstvo, případně rada navrhovatelky, pokud je zřízena, může podle opatření o stavební uzávěře povolit ze stavební uzávěry výjimku, pokud to neohrozí sledovaný účel. Z textu dále plyne, že k návrhu opatření o stavební uzávěře podalo stanovisko Ministerstvo dopravy podáním ze dne 18. 6. 2018, v němž požadovalo, aby nebyl znemožněn záměr „Modernizace trati Praha-Ruzyně (mimo) – Kladno (mimo)“ v koridoru veřejně prospěšné stavby „D209 – koridor železniční tratě č. 120: úseku Ruzyně – Kladno (Dubí), přeložky a zdvojkolejnění tratě“ dle Zásad územního rozvoje Středočeského kraje. V textu opatření o stavební uzávěře je k tomuto stanovisku uvedeno, že *„předmětný záměr bude zpřesněn v připravovaném územním plánu Jenče a nebude stavební uzávěrou znemožněn.“*
24. Ministerstvo dopravy podalo dne 3. 10. 2019 podnět k přezkumu opatření o stavební uzávěře. Uvedlo, že během řízení předcházejícího jeho vydání uplatnilo stanovisko, které nebylo respektováno. Odpůrce následně přípisem ze dne 9. 10. 2019 požádal navrhovatelku o předložení správního spisu a zároveň ji požádal o sdělení jejího stanoviska.
25. Navrhovatelka v písemném podání ze dne 23. 10. 2019 ohledně stanoviska Ministerstva dopravy (uplatněného před vydáním opatření o stavební uzávěře) uvedla, že stavební uzávěra se na výhledové záměry nevztahuje a že ke stanovisku nebyl doložen seznam pozemků, které měly být ze stavební uzávěry vyjmuty. Stavební uzávěra stavbu neznemožňuje, neboť je možné požádat o výjimku, která bude posuzována dle platného ÚPO Jenče a připravovaného návrhu ÚP Jenče, ve kterém budou koridory vymezeny. Záměr koridoru železniční trati nebylo možné ze stavební uzávěry vyjmout, jelikož se týká pozemků různých vlastníků nejenom státu. Opatření o stavební uzávěře tak není nezákonné.
26. Usnesením ze dne 6. 11. 2018 zahájil odpůrce podle § 174 a § 95 odst. 1 správního řádu přezkumné řízení ve věci opatření o stavební uzávěře. V jeho odůvodnění mj. uvedl, že do

podkladů lze nahlédnout a vyjádření podat do 15 dnů ode dne doručení. Usnesení bylo vyvěšeno na úřední desce odpůrce od 11. 11. 2019 do 27. 11. 2019 a mimoto bylo doručeno dne 11. 11. 2019 do datové schránky navrhovatelky.

27. Dne 12. 12. 2019 vydal odpůrce napadené OOP, kterým v přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil opatření o stavební uzávěře. V odůvodnění uvedl, že navrhovatelka postupovala v rozporu s § 98 odst. 2 stavebního zákona, podle něhož s dotčenými orgány, které uplatnily stanovisko, musí být návrh územní opatření o stavební uzávěře dohodnut. Ministerstvo dopravy jako dotčený orgán požadovalo, aby ze stavební uzávěry byl vyjmut koridor železniční trati D 209. Pokud měla navrhovatelka k tomuto stanovisku výhrady, měla si vyžádat zpřesňující podklady nebo se s dotčeným orgánem dohodnout. Nelze akceptovat tvrzení, že lze pro stavbu požádat o výjimku ze stavební uzávěry, neboť jde o nenárokovou možnost a není jisté, zda by výjimka byla udělena.

Posouzení návrhu soudem

28. Při věcném posouzení návrhu vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), tj. ze skutkového a právního stavu ke dni 12. 9. 2018, přičemž byl vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, neboť postupoval přiměřeně podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
29. Při rozhodování je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Přitom vychází z algoritmu (testu) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou NSS (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, publ. pod č. 740/2006 Sb. NSS). Jednotlivými kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem a 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu), tedy konkrétně zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřebnosti), jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů), a v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu). S ohledem na vázanost důvody návrhu se soud může zabývat jen těmi kroky algoritmu (testu) přezkumu, které navrhovatel zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst. 2 s. ř. s.).
30. V právě posuzované věci navrhovatelka vznesla dva okruhy námitek. První okruh se týká zákonnosti procesního postupu odpůrce (3. krok algoritmu) a druhý okruh otázky přiměřenosti zásahu do jejích práv (5. krok algoritmu). Pouze těmito námitkami se tedy soud zabýval.

Nezveřejnění návrhu napadeného OOP

31. Navrhovatelka v první řadě namítla, že odpůrce pochybil tím, že před vydáním napadeného OOP nezveřejnil jeho návrh, přičemž tuto námitku opírá zejména o závěry vyslovené v rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 27. 7. 2016, č. j. 5 As 85/2015-36.
32. V citovaném rozsudku se zejména v bodech 40 až 54 rozšířený senát NSS detailně zabýval postupem nadřízeného správního orgánu při přezkumu zákonnosti opatření obecné povahy (konkrétně územního plánu) v přezkumném řízení podle § 174 odst. 1 správního řádu. Došel k následujícím závěrům:

„[48] Právo obce vstoupit do přezkumného řízení a uplatňovat své námitky či připomínky předpokládá, že dozorčí orgán je za analogického použití § 172 správního řádu povinen zveřejnit (oznámit) nejen zahájení ‘přezkumného řízení’ vyvěšením usnesení o zahájení přezkumného řízení na své úřední desce (§ 26 správního řádu), ale stejným způsobem zveřejnit též návrh výsledného ‘rozhodnutí’ formou veřejné vyhlášky (případně tak může za přiměřené aplikace § 98 správního řádu učinit současně). Dnem zveřejnění návrhu výsledného ‘rozhodnutí’ je den, kdy byl návrh zveřejněn veřejnou vyhláškou za splnění podmínek stanovených v § 25 správního řádu. Podmínkou platného zveřejnění je, aby byl návrh zveřejněn též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Součástí veřejné vyhlášky musí být i výzva pro dotčené osoby, aby k návrhu na zrušení územního plánu podávaly připomínky či námitky (srov. § 172 odst. 4 a odst. 5 správního řádu).

[49] Jak již bylo uvedeno, obec není jediným subjektem, který může být výsledkem přezkumu dotčen. Zrušením územního plánu mohou být zasaženy i osoby, jejichž práv se vydání územního plánu týkalo a které postavení dotčených osob již měly. Tyto mohly podle významu svých práv podávat v procesu jeho schvalování připomínky či námitky. Takovým osobám musí být umožněno do ‘přezkumného řízení’ vstoupit a namítat, že ke zrušení územního plánu není žádný důvod, případně namítat, že zákonný důvod pro zrušení územního plánu je naopak dán.

[50] Osoby, které měly podle § 172 odst. 4 a odst. 5 správního řádu procesní možnost uplatňovat svá práva v řízení o vydání územního plánu, by měly mít v ‘přezkumném řízení’ obdobné postavení, a to bez ohledu na to, zda svá práva v procesu vydávání územního plánu skutečně uplatnily. Je tomu tak proto, že při jeho přijímání nemusely mít proti tomuto územnímu plánu žádné výhrady, a proto ani aktivně v tomto procesu nevystupovaly, zatímco jeho zrušení se jich naopak může negativně dotknout.

[51] Právě proto, že vzhledem k povaze přezkoumávaného aktu není objektivně možné předem okruh takových osob stanovit, je na každé z nich, aby podle svého původního procesního postavení uplatnila proti návrhu výsledného aktu buď připomínku, nebo námitku.

[52] I pro dotčené osoby platí, že proti návrhu ‘rozhodnutí v přezkumném řízení’ mohou účinně namítat, že územní plán či jemu předcházející řízení byly se zákonem zcela souladné (případně rozporné) a ke zrušení územního plánu není (je) zákonný důvod. Za přiměřeného použití § 94 odst. 4 správního řádu mohou obdobně jako obec namítat, že územní plán byl sice vydán v rozporu s právem, avšak újma, která jim jeho případným zrušením vznikne, je nepoměrně větší než újma, která v důsledku porušení zákona vznikla jinému, nebo by zrušení územního plánu odporovalo veřejnému zájmu.

[53] Dozorčí orgán je povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, o námitkách je povinen rozhodnout jednotlivě. Odůvodněné rozhodnutí o námitkách je součástí výsledného aktu (výsledku přezkumu, viz § 172 odst. 5 správního řádu).

[54] *Výsledné 'rozhodnutí o zrušení územního plánu' oznámí dozorčí orgán postupem dle § 173 odst. 1 správního řádu a účinky nastanou za přiměřeného použití § 73 odst. 1 téhož zákona jeho oznámením.*“ (důraz doplněn soudem).

33. V dané věci sice byla odpůrcem zrušena stavební uzávěra vydaná zastupitelstvem navrhovatelky, nikoliv územní plán. Soud má přesto za to, že na ni lze závěry rozšířeného senátu NSS plně vztáhnout. Z citovaného textu totiž především vyplývá, že i v přezkumném řízení o opatření obecné povahy musí mít dotčené osoby možnost procesně uplatnit své námitky a připomínky (srov. bod 57 citovaného rozsudku). V tomto směru je nerozhodné, zda je přezkoumávaným opatřením územní plán, nebo územní opatření o stavební uzávěře. Naopak je podstatné, že zrušením stavební uzávěry (obdobně jako zrušením územního plánu) došlo k zasažení právní sféry těchto osob.
34. Odpůrce namítl, že postup při vydání rozhodnutí v přezkumném řízení nemůže být zcela shodný s postupem při vydávání opatření obecné povahy. Tomuto názoru však nelze přisvědčit. Rozhodnutí, jímž je v přezkumném řízení rušeno opatření obecné povahy, vyvolává v právní sféře adresátů regulace zcela srovnatelné účinky jako zrušené opatření obecné povahy. Zatímco regulace obsažená v opatření obecné povahy typicky zakládá či omezuje práva a povinnosti adresátů regulace, pak rozhodnutí o jeho zrušení v přezkumném řízení je v právní sféře adresátů jen jeho zrcadlovým obrazem. Práva založená opatřením obecné povahy ruší a jím dříve omezená práva znovu zakládá. Na povaze právní regulace, tedy že oba akty mají znaky opatření obecné povahy, se tím však nic nemění. Ze shora citovaného rozsudku rozšířeného senátu plyne, že z hlediska zachování práva dotčených osob na spravedlivý proces je nezbytné, aby před vydáním rozhodnutí v přezkumném řízení, jímž má být zrušeno opatření obecné povahy, byl jeho návrh zákonem stanoveným způsobem zveřejněn (§ 172 odst. 1 správního řádu), k čemuž může případně dojít za přiměřené aplikace § 98 správního řádu i současně se zveřejněním oznámení o zahájení přezkumného řízení. Pouze tak mohou dotčené osoby uplatnit právo na podání námitek či připomínek. Stěží se totiž mohou v přezkumném řízení vyjadřovat k připravovanému rozhodnutí, pokud jim není znám jeho obsah. To platí i vůči navrhovatelce, již také nebyl dopředu sdělen záměr odpůrce zrušit opatření o stavební uzávěře. Nic na tom nemění skutečnost, že navrhovatelka byla před vydáním napadeného OOP seznámena s obsahem usnesení o zahájení přezkumného řízení a zřejmě jí byl (dle obsahu doručenek datovou zprávou) doručen i podnět Ministerstva dopravy k zahájení přezkumného řízení. Z těchto listin totiž navrhovatelka nemohla zjistit, zda má odpůrce skutečně záměr opatření o stavební uzávěře zrušit (to mohla pouze tušit), natož z jakých důvodů a zejména pak v jakém rozsahu. Proto ani podání navrhovatelky ze dne 23. 10. 2019 (doručené odpůrci téhož dne), v němž se vyjádřila k podnětu Ministerstva dopravy, nelze považovat za námitky či připomínky k návrhu napadeného OOP. Pokud tedy odpůrce návrh napadeného OOP nezveřejnil a ani jiným způsobem s ním navrhovatelku neseznámil, upřel jí v rozporu s § 172 odst. 4 a 5 správního řádu právo uplatnit k návrhu napadeného OOP písemné připomínky, případně i námitky. Odpůrce tímto opomenutím zatížil řízení předcházející vydání napadeného OOP vadou, která mohla mít na následek jeho nezákonnost. První návrhový bod tak soud shledal důvodným.
35. Navrhovatelka dále namítla, že odpůrce se v odůvodnění napadeného OOP nezabýval poměřením újmy, která jí mohla vzniknout, ve smyslu § 94 odst. 4 správního řádu. Uvedené ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu ukládá správnímu orgánu, který provádí přezkumné řízení, aby poměřoval újmu, která vznikla vydáním nezákonného rozhodnutí

účastníkům nebo veřejnému zájmu s újmou, která by vznikla jeho zrušením nebo změnou některému z účastníků na právech nabytých v dobré víře. Odpůrce ve vyjádření k návrhu uvedl, že se poměřením újmy nemohl zabývat, neboť přezkumné řízení podle § 174 odst. 2 správního řádu žádné účastníky nemá. Tento názor je však mylný. Odpůrce ani zde nerespektoval požadavek přiměřeného použití ustanovení o přezkumném řízení (§ 174 odst. 1 správního řádu). Pokud jde o § 94 odst. 4 správního řádu, přiměřená aplikace tohoto ustanovení znamená, že odpůrce se zákonem stanoveným způsobem (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu) vypořádá s námitkami a připomínkami dotčených osob ohledně možného vzniku újmy na právech jimi nabytých v dobré víře (srov. výše citovaný bod 52 rozsudku rozšířeného senátu). Je tedy povinen posoudit, zda újma, jež může nastat zrušením opatření obecné povahy, není ve zjevném nepoměru k újmě, která v důsledku nezákonnosti přezkoumávaného opatření obecné povahy vznikla jiným dotčeným osobám nebo veřejnému zájmu, a není z toho důvodu nutno přezkumné řízení zastavit či na to reagovat jiným omezením, např. šetrnější podobou výroku rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení.

36. Poměřením navrhovatelkou tvrzené újmy se odpůrce v odůvodnění napadeného OOP nezabýval. To však zejména z toho důvodu, že navrhovatelce bylo znemožněno, aby tvrzení o možné újmě v řízení předcházejícím vydání napadeného OOP vůbec uplatnila (viz výše). Z hlediska posuzovaného návrhového bodu je tedy třeba konstatovat, že absence hodnocení navrhovatelkou tvrzené újmy je primárně důsledkem předchozího opomenutí odpůrce. Vzhledem k tomu, že odůvodnění napadeného OOP postrádá jakékoliv, byť i jen obecné úvahy, jež by bylo možné z hlediska poměření navrhovatelkou tvrzené újmy přezkoumat, nemůže se za daného stavu touto otázkou zabývat ani soud. Pokud by tak totiž učinil, překročil by meze své přezkumné pravomoci a v podstatě by tím nahradil činnost odpůrce v přezkumném řízení, což je úloha, která mu nenáleží.
37. To platí i pro návrhový bod týkající se namítané nepřiměřenosti napadeného OOP, neboť v důsledku nezveřejnění návrhu napadeného OOP se odpůrce nevypořádal (ani se vypořádat nemohl) s námitkami týkajícími se namítané neproporcionality, jež vznesla navrhovatelka až před soudem. S ohledem na zásadu subsidiarity správního soudnictví není na místě zavazovat odpůrce právním názorem soudu v situaci, kdy se s námitkami a připomínkami dosud sám nevypořádal. Lze tedy pouze zcela obecně konstatovat, že i v případě rozhodnutí v přezkumném řízení, kterým se ruší opatření obecné povahy, je povinností odpůrce se vypořádat s uplatněnými námitkami a připomínkami dotčených osob a v tomto kontextu řádně odůvodnit i přiměřenost přijatého řešení z hlediska zájmů, jichž se dotýká.

Závěr a náklady řízení

38. S ohledem na výše uvedené závěry soud za přiměřeného použití § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (§ 101b odst. 4 s. ř. s.) zrušil napadené OOP pro podstatné porušení ustanovení o řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 101d odst. 2 s. ř. s.). Soud ve věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť postupoval přiměřeně podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (§ 101b odst. 4 s. ř. s.). Soud zrušil napadené OOP ke dni nabytí jeho právní moci (účinnosti), neboť se ztotožnil s názorem navrhovatelky, že v případě jeho zrušení až ode dne právní moci by právní účinky napadeného OOP nebyly zcela anulovány. Napadené OOP by i přes jeho pozdější zrušení soudem vyvolalo okamžikem jeho (přechodné) účinnosti právní účinky vedoucí ke zrušení opatření o stavební uzávěře. Význam rozsudku by tak byl toliko akademický.

39. V dalším řízení odpůrce, pokud setrvá na názoru o nezákonnosti opatření o stavební uzávěře, zveřejní v souladu s § 172 odst. 1 správního řádu návrh nového rozhodnutí v přezkumném řízení, a umožní tak navrhovatelce, případně i jiným dotčeným osobám podání připomínek či námitek k tomuto návrhu. S uplatněnými námitkami a připomínkami se pak řádně vypořádá v odůvodnění nového rozhodnutí (§ 172 odst. 4 a 5 správního řádu), přičemž posoudí i přiměřenost zvoleného řešení včetně poměření případné újmy dotčených osob ve smyslu § 94 odst. 4 správního řádu.
40. Důkazy navržené navrhovatelkou soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení věci jsou zachyceny ve správním spise, jehož obsahem se dokazování neprovádí. Navrhovatelkou označené listiny (s výjimkou vyhlášky navrhovatelky ze dne 27. 11. 2018, kterou bylo vyhlášeno opatření o stavební uzávěře) jsou přitom součástí správního spisu.
41. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelka měla ve věci úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady tvoří soudní poplatek ve výši 5 000 Kč, odměna advokáta za zastoupení a náhrada hotových výdajů advokáta včetně náhrady daně z přidané hodnoty. Zástupce navrhovatelky provedl v řízení tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a repliky k vyjádření žalovaného dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. K odměně za právní služby v souhrnné výši 9 300 Kč byla přičtena náhrada hotových výdajů ve výši 900 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Součet výše uvedených částek ve výši 10 200 Kč byl dále zvýšen o částku 2 142 Kč odpovídající náhradě za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % z uvedené částky, neboť zástupce navrhovatelky je plátcem daně z přidané hodnoty. Soud nepřiznal navrhovatelce náhradu za úkon spočívající v doplnění repliky k vyjádření žalobce, neboť jde o doplnění původní repliky, přičemž navrhovatelka mohla uplatnit obě repliky v jednom podání až poté, co jí byly soudem zaslány požadované listiny, k nimž se dodatečně vyjadřovala. Náhrada nákladů řízení tedy činí v součtu 17 342 Kč a odpůrkyně je povinna zaplatit tuto částku k rukám zástupce navrhovatelky (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů užitý na základě § 64 s. ř. s.) ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).
42. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, jež jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. Jelikož soud v tomto řízení osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani žádný důvod hodný zvláštního zřetele, rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. března 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu